

Forfatter: Bang, Herman Joachim

Titel: BREV TIL: Levin, Anna Johanne Christine FRA: Bang, Herman Joachim (1882-06-13)

Citation: Bang, Herman Joachim: "BREV TIL: Levin, Anna Johanne Christine FRA: Bang, Herman Joachim (1882-06-13)", i *Fra Herman Bangs Journalistaar ved "Nationaltidende" 1879-84 - Minder, samlede omkring breve til mine forældre*, Gyldendalske Boghandel - Nordisk, s. 105. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002068945-000-shoot-L0020689450000006.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Herman Bangs Journalistaar ved "Nationaltidende" 1879-84 - Minder, samlede omkring breve til mine forældre

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Middelfart Badehotel 13—6—82.

Kære Fru Ferslew. De vil maaske blive meget forbauset over denne Sending, men egentlig er Tingen ganske simpel. Paa mine forberedende Vandringer for at skaffe Føljetonen Stof, traf jeg paa disse Studier, som jeg vel kendte, men som paany gjorde et mægtigt Indtryk paa mig. Disse Blade indeholde et af de største Mesterværker i den moderne Litteratur og fortælle, faa Sider som de indeholdt, mer om vor Tids Kulturforhold end bindstærke Romaner og lange Afhandlinger. Jeg ved ikke et Ord i dem, som er usandt, ikke et, som ikke er fremført med al den Autoritet som den urokkelige erfaringsgivne Sandhed skænker. Jeg kunde da ikke modstaa Fristelsen til at oversætte dem.

Men jeg ved, at Emnet vil støde mange. Vi læse af alt kun Ordene, og vi have kun sjældent Blik for den dybe Moral, som ofte fører Pennen. Dog tror jeg, at de fleste her ville se ret i Sagen og at mange vilde takke for dette Stykke i Bladet. Min Dom kan imidlertid feile, ikke (jeg er saare beskedent),

— i hvad der er ret, men ofte i, hvad der synes Bladet ret, og det er derfor jeg beder Dem just, fordi De er Dame — helst vilde jeg, jeg tilstaa, ogsaa spørge Frøken Anna, men jeg kjender Deres Principer om Opdragelse og desværre har jeg ingen Magt til at ændre dem — læse dette, sig Deres Mening; og finder De som jeg, at dette er sagt saas. 106 uomstødelig naturligt, at det ejer Kunstværkets Ret til at sige meget — da læg det i medfølgende Konvolut paa Bjerrings Pult inden Kl. 12. Ofte har jeg om sligt raadspurgt Fru Abrahams¹⁾ men maaske er hun lidt liberalere end De, sikkert meget liberalere end Bladet.

At jeg har villet oversætte dette, maa De kunne forstaa, thi hvert Ord er tænkt af mig selv og sagt af mig, stammende og fejlfuldt. Og hør! Skulde De ikke synes derom — tilgiv min Afskrivers rædsomme Skrift — da send Manuskriptet og medfølgende Brev til Vilhelm Møller

Hvordan jeg lever? Jeg staar op Kl. 8 — det er den netop nu — drikker The, skriver Breve. Kl. 9 begynder mit Arbeide og bogstavelig fra 9—4 arbejder jeg paa min Roman (Fædra), spadserer kun en halv Time paa Skibsbroen. Kl. 4 kommer min Afskriver, og vi arbeide til Kl. 6. — Kl. 6. Middag. Spadseretur, Kl. 7½—10 anden Afskriver. Ikke sandt — om dette Liv lan man sige med Zola: „Der er ikke Plads til Lasten!“

Undertiden, naar jeg sidder her og ser ud paa Skibsbroen og paa Vandet, kan jeg vel længes — eller tænke, at jeg vilde have været meget glad ved at være et Par Timer paa Strandvejen, inden jeg reiste, men jeg havde rimeligvis ikke fortjent det — men ellers har jeg det godt. Jeg er vel paa Vej tils. 107 atter at blive det store Arbeidsmenneske, som jeg en Gang var. Og hvordan er det muligt andet i den- ne By, hvor jeg ikke kender andre end Opvarteren? Jeg bliver her paa Hôtellet. Ingen andre Steder kan min Tid ordnes som her, eller være saa uaf- hængig. Men Romanen gaar langsomt, aa saa lang- somt frem. Men naar jeg sidder her alene med det kære Arbeide, siger jeg undertiden til mig selv, at jeg vel kan staa ved Siden af de Andre.

Sig til Deres Mand, at jeg til Føljetonen har ad- skillige Memoirer af forskellig Smag.

Og nu mange Hilsener til det hele Hus. Jeg er i Tankerne ofte hos Dem derude i Haven ved Stran- den naar Solen gaar ned. Mig skræmmer Dagen, men kommer Aftenen, er jeg først lykkelig. Tænk da ogsaa, De hos Dem en Gang paa mig paa min Skibsbro, naar hele denne skønne By sover, og jeg drømmer. Hilsener til Deres Mand, til Frøkenen og til Christian

fra Deres hengivne
Herman Bang.